

[Bejle Amts 5te Valgkreds] og Vestergaard) har ikke søgt sig tilfredsstillet ved foranvænte Bempelse i § 40 og stiller derfor under Nr. 31 og Nr. 32 a. og b. selvstændige Ændringsforslag.

Kapitel 5.

Til dette Kapitel har Udvalget, naar undtages § 51 angaaende Hjemsendelse af trængende til Forsørgelseskommunen, kun stillet faa og lidet indgribende Ændringer, nemlig Nr. 42 til § 52 og 43 til § 55, hvis Hensigt er indlysende, Nr. 44, der er grundlagt paa samme Motivering som Nr. 11, Nr. 45, som kun fastslaar alt nu bestaaende Bestemmelser, der, hvis de efterkommes i tilbørlig Grad, ville være et Skridt, om end mindre, frem ad Vejen til Udvæjning af de højt forskellige Kommuneudgifter indenfor samme Amtsradskreds, og endelig Nr. 36, hvorved § 49, der lægger Baand paa den Person, der udenfor sin Forsørgelseskommune modtager om end en ubetydelig midlertidig Understøttelse, udgaar og saaledes frigør en saadan Person, saa han ikke er afstaaen fra for en Tid at søge Erhverv andet Sted, hvilket maa anses for stemmende med Billighed.

Da § 44 bestemmer, at de Omkostninger, der ere Genstand for Refusion, skulle bæres med $\frac{1}{4}$ af Opholdskommunen, nærer Udvalget den Frygt, at bemeldte Kommune vil søge at frigøre sig for denne Byrde ved at faa de i andre Kommuner forsørgelsesberettigede Personer, der melde sig til Understøttelse, hjemsendte hurtigst muligt, men da Udvalget godkjender Grundene til den Misnøje, som opstaar hos den trængende, naar han nødes til at forlade det Sted, hvor han helst vilde være, og de Forhold og Forbindelser, hvorunder han helst vilde leve, for paa en for Følelsen saarende Maade, hvorved han føler sig sat i Klasse med Lovenes Overtrædere, at føres til det Sted, hvor han maaske sidst, hvis han var fri Mand, søgte hen, saa har Udvalget søgt ved

Forslagene Nr. 38, 39, 40 og 41 at ændre Hjemsendelsesparagraffen.

Et Flertal (Berntsen, Bertelsen [Bejle N. 5. B.], Feldthusen, P. Holm, Henning Jensen, L. C. Larsen, Dusen, P. Pedersen, C. Ravn, Rosager og Vestergaard) har dog ment ikke at kunne nøjes dermed, men gennem Ændringen Nr. 37 søgt at værne den trængende endnu mere mod Vilkaarlighed, idet man foreslaar, at Personer, som have været bosatte i en Kommune, i hvilken de ikke have erhvervet Forsørgelsesret, i 2 paa hinanden følgende Aar og ved Slægtskabsbaand ere knyttede til Opholdskommunen, kunne ikke hjemsendes uden deres Samtykke, hvis det ikke skønnes, at Forsørgelseskommunen særlig lider derunder.

Et Mindretal (Brockenhuus-Schack og Solch) kan vel erkende, at Lovforslagets Bestemmelse om, at $\frac{1}{4}$ af Forsørgelsesudgifterne i adskillige Retninger kan være passende; men da man frygter for, at dette Delingsforhold vil paaføre Kjøbenhavn og Købstæderne en betydelig ny Byrde, forbeholder man sig paa Sagens senere Stadier at slutte sig til eventuelle Forslag om en Forandring i det etablerede Forhold.

Kapitel 6.

Om Spørgsmaalet angaaende Udgifterne i Anledning af særlige Trængstilsfælde havde man først forventet, at Udvalget kunde have samlet sig i en fælles Indstilling, der ikke alene var en Smødefommen mod den Tanke at indføre ensartede Regler for alle disse forskellige abnorme Individuers Underhold og Opdragelse, hvorved Forretningsgangen for de kommunale Myndigheder vilde blive betydelig lettet, men tillige Smødefommen af det berettigede Krav om at føre en Del af de paa Amtsrupartitionsfonden hvilende Byrder over paa Landets fælles Kasse, Statskassen, men da det ikke er lykkedes, stiller et Flertal (Berntsen, Bertelsen [Bejle N. 5. B.], Feldthusen, P. Holm, Henning Jensen, L. C. Larsen, Dusen, P. Pedersen, C. Ravn, Rosager og Wester-